

Gitukod sa Roma ang Panan-awon - Numero Ocho

Mga Pundasyon nga Balas: Ang Pagsalikway sa Kamatuoran nga Propetiko sa Laodiceanong Adventismo

Jeff Pippenger
2024-08-18

Sa kataposang artikulo atong gihisgutan ang mosunod nga mga pulong ni Jesus.

Magbantay kamo batok sa mini nga mga manalagna, nga moduol kaninyo nga nagbisti sa panit sa karnero, apan sa sulod sila mga mapintas nga lobo. Mailhan ninyo sila pinaagi sa ilang mga bunga. Nagapupo ba ang mga tawo ug ubas gikan sa katunokan, o mga igos gikan sa kadyapa? Busa ang matag maayong kahoy nagapamunga ug maayong bunga; apan ang daotang kahoy nagapamunga ug daotang bunga. Ang maayong kahoy dili makapamunga ug daotang bunga, ni ang daotang kahoy makapamunga ug maayong bunga. Ang matag kahoy nga wala magapamunga ug maayong bunga pagaputlon ug igasalibay sa kalayo. Busa, pinaagi sa ilang mga bunga mailhan ninyo sila. Dili ang tanan nga nagaingon kanako, Ginoo, Ginoo, makasulod sa gingharian sa langit; kondili kadtong nagabuhat sa kabubut-on sa akong Amahan nga anaa sa langit. Daghan ang moingon kanako niadtong adlaw, Ginoo, Ginoo, wala ba kami managna sa imong ngalan? ug sa imong ngalan nagpagula ug mga yawa? ug sa imong ngalan nagbuhat ug daghang mga kahibulongang buhat? Ug unya magaingon ako kanila sa dayag, Wala ko gayud kamo hiilhi: pahawa kamo gikan kanako, kamo nga nagabuhat sa kasal-anan. Busa, ang matag usa nga nagapatalinghug niining akong mga pulong ug nagatuman niini, ikatandi ko siya sa usa ka tawong manggialamon, nga nagtukod sa iyang balay ibabaw sa bato: Ug miulan, ug miabot ang mga baha, ug mihuros ang mga hangin, ug mibundak batok nianang balaya; apan wala kini mapukan, kay kini natukod ibabaw sa bato. Ug ang matag usa nga nagapatalinghug niining akong mga pulong ug wala magatuman niini, ikatandi sa usa ka tawong buangbuang, nga nagtukod sa iyang balay ibabaw sa balas: Ug miulan, ug miabot ang mga baha, ug mihuros ang mga hangin, ug mibundak batok nianang balaya; ug kini napukan: ug dako gayud ang pagkahugno niini. Mateo 7:15–27.

Ang pagrebelde sa 1863 nagtimaan sa sinugdanan sa Laodiceanong Seventh-day Adventism sa pagtukod ug bakak nga patukoranan ibabaw sa balas. Ang balas naglarawan sa satanikong prinsipyo sa pluralismo, nga supak sa Bato sa hingpit nga kamatuoran. Ang hingpit nga kamatuoran ginapahimutang ibabaw sa duha ka mga saksi, ug ang mga kamatuoran nga gilarawan sa duha ka sagradong mga tsart ni Habakkuk, nga sa hinayhinay gipasagdan na sa Adventism, naggikan sa Biblia ug gipamatud-an sa Espiritu sa Tagna. Kadtong mga kamatuoran hingpit gayud.

“Ang kaaway nagtinguha sa pagpalingiw sa mga hunahuna sa atong mga igsoon nga lalaki ug mga igsoon nga babaye gikan sa buluhaton sa pag-andam sa usa ka katawhan aron makabarog niining kaulahiang mga adlaw. Ang iyang mga sophistria gituyo aron pagadad-on ang mga hunahuna palayo sa mga kapeligrohan ug mga katungdanan sa maong takna. Ila nga giisip nga

diyutay ra ang bili sa kahayag nga si Cristo mianhi gikan sa langit aron ihatag kang Juan alang sa Iyang katawhan. Ilang ginatudlo nga ang mga talan-awon nga ania na sa atong atubangan dili igo ug kamahinungdanon aron hatagan ug pinasahi nga pagtagad. Ilang gipawalay-bisa ang kamatuoran nga gikan sa langitnong gigikanan, ug ilang gikawatan ang katawhan sa Dios sa ilang nangaging kasinatian, nga gipulihan hinuon kini ug usa ka bakak nga siyensiya. ‘Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tumindog kamo sa mga dalan, ug tan-awa, ug pangutana mahitungod sa karaang mga alagianan, hain ba ang maayong dalan, ug lumakaw kamo niana.’ [Jeremiah 6:16.]”

“Walay usa nga mangita sa paggisi sa mga patukoranan sa atong pagtoo,—ang mga patukoranan nga gipahimutang sa sinugdanan sa atong buluhaton, pinaagi sa pagtuon sa Pulong nga inubanan sa pag-ampo ug pinaagi sa pagpadayag. Ibabaw niining mga patukoranan kita nagatukod sulod sa kapin sa kalim-an ka tuig. Ang mga tawo mahimong maghunahuna nga sila nakakaplag ug bag-ong dalan, nga sila makahimo sa pagpahimutang ug mas lig-on nga patukoranan kay niadtong napahimutang na; apan kini usa ka dakung paglimbong. ‘Kay walay laing patukoranan nga arang mapahimutang ni bisan kinsa gawas sa napahimutang na.’ [1 Corinto 3:11.] Sa nangagi, daghan ang misulay sa pagtukod ug bag-ong pagtoo, sa pagpahimutang ug bag-ong mga prinsipyo; apan unsa kaha kadugay mitindog ang ilang tinukod? Sa dili madugay nahugno kini; kay kini wala matukod ibabaw sa Bato.” Testimonies, volume 8, 296–297.

Sa pag-abot sa Septiyembre 11, 2001, miabot usab ang mga ulan sa Balaang Espiritu.

“Ang ulahing ulan igabubo ibabaw sa katawohan sa Dios. Usa ka gamhanang manulonda mokunsad gikan sa langit, ug ang tibook kalibotan mapadan-agan sa iyang himaya.” Review and Herald, Abril 21, 1891.

Sa dihang ang dagkong mga tinukod sa Siyudad sa New York gipukan pinaagi sa usa ka paghikap gikan sa Dios, ang ulahing ulan misugod sa pagwisik. Sa pag-abot sa Septiyembre 11, 2001, ang mga ganghaan sa lunop sa mga prinsipyo sa pagkapapa gibuksan.

“Niining panahon sa nagharing kasal-anan, ang mga simbahan nga Protestante nga nagsalikway sa usa ka ‘Mao kini ang giingon sa Ginoo,’ moabut sa usa ka katingalahang kahimtang. Maangkong sila ngadto sa kalibutan. Sa ilang pagkabulag gikan sa Dios, paningkamotan nila nga himoon ang kabakakan ug ang pagtalikod gikan sa Dios nga balaod sa nasud. Manglihok sila ibabaw sa mga magmamando sa yuta aron maghimo ug mga balaod sa pagpahiuli sa nawala nga pagkalabaw sa tawo sa sala, nga nagalingkod sa templo sa Dios, nga nagapakita sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios. Ang mga prinsipyo sa Romano Katolikong pagtuo pagailalomon sa pagpanalipod sa estado. Ang pagsupak sa kamatuoran sa Biblia dili na pagatugotan niadtong wala naghimo sa balaod sa Dios nga ilang lagda sa kinabuhi.” Review and Herald, December 21, 1897.

Ang Patriot Act nagtimaan sa sinugdanan sa pagpanalipod sa mga prinsipyo sa Romano Katolikong simbahan, nga sa hinay-hinay nagdala ngadto sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo. Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang upat ka mga hangin nga nagrepresentar sa Islam sa ikatulong kaalaotan, misugod sa paghuyop.

“Ang mga manulonda nagakupot sa upat ka hangin, nga gihulagway ingon sa usa ka masuk-anong kabayo nga nagatinguha sa pagbuwag sa iyang pagkagapos ug pagdagan sa tibook nawong sa tibuok yuta, nga nagadala ug kalaglagan ug kamatayon sa iyang agianan.

“Matulog ba kita diha mismo sa kinatumyan sa walay kataposang kalibotan? Magpabilin ba kitang tapolan ug bugnaw ug daw mga patay? Oh, hinaut unta nga diha sa atong mga iglesia anaa ang Espiritu ug gininhawa sa Dios nga giginhawa ngadto sa Iyang katawhan, aron sila makatindog sa ilang mga tiil ug mabuhi. Kinahanglan nato nga makita nga ang dalan hiktin, ug ang pultahan masigpit. Apan samtang moagi kita sa masigpit nga pultahan, ang kalapad niini walay kinutuban.” Manuscript Releases, tomo 20, 217.

Ang ulan, hangin, ug baha miabot niadtong Septiyembre 11, 2001, ug ang Laodicean nga Iglesia Adventista del Séptimo Día gisulayan maingon sa mga Judio sa bunyag ni Cristo, ug maingon sa mga Protestante nga nagsugod niadtong Agosto 11, 1840. Gikan nianang puntoha hangtod sa masukihong tagna sa Hulyo 18, 2020, ang balay sa Laodicean nga Iglesia Adventista del Séptimo Día anam-anam nga napukan, maingon ka sigurado nga ang templo sa mga Judio gimantala nang biniyaan sa wala pa ang krus, ug maingon usab nga ang mga Protestante mibalhin ngadto sa apostatang Protestantismo sa unang kapakyasan niadtong Abril 19, 1844.

Ang kalihukan sa Laodicea sa ikatulong manulonda unya misulod sa katapusang proseso sa pagsulay niini, ug maingon sa pagsulay nga nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, ang mga ulay gitawag sa pagbalik ngadto sa karaang mga alagianan, nga mao ang mga pundasyonal nga kamatuoran dili lamang sa kalihukang Millerite sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda, kondili usab sa mga pundasyonal nga kamatuoran sa kalihukan sa ikatulong manulonda.

Ang simbolo sa pagsalikway niadtong mga sukaranang kamatuoran diha sa konteksto sa kusog nga limbong mao ang mensahe nga gisulat ni Pablo diha sa Ikaduhang Tesalonica. Kana nga mensahe gisimbolohan pinaagi sa “ang adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel, kay diha sa teksto sa Tesalonica nga si William Miller nakaabot sa pagsabot nga “ang adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel nagrepresentar sa paganong Roma.

Aduna na’y mga libro nga nasulat nga naghigot sa depinisyon sa “ang adlaw-adlaw” diha sa basahon ni Daniel. Kadaghanan kanila sayop, bisan pa niana kon buot mong susihon ang usa ka sinulat gikan sa usa ka Adventistang teologo nga husto ang pagpatin-aw niini, mahimo mong pangitaon ang *The Mystery of the Daily*, ni John W. Peters. Dili ko tuyo nga hisgutan niining artikulo kana nga bahin sa “ang adlaw-adlaw.” Aduna usab ubang mga libro nga naglangkob sa kasaysayan sa “kinsa, unsa, ug ngano” nga pinaagi niini ang bakak nga panglantaw bahin sa “ang adlaw-adlaw” sa kataposan natukod sulod sa Laodicean nga Seventh-day Adventism.

Ang kahulogan sa Hebreohanon nga pulong nga gihubad ingon nga “ang inadlaw,” ug ang kasaysayan sa pagrebelde batok sa patukoranan nga kamatuoran sa “ang inadlaw” nga misugod sa bug-os gayud niadtong 1901, sa makadaghang higayon na nga gipadayag diha sa mga Lamesa ni Habakkuk ug usab sa bag-ong mga artikulo bahin sa basahon ni Daniel.

Tuyo ko nga ipadayon nga ang pokus sa “ang adlaw-adlaw” niini nga artikulo anaa sa mga profetikanhong kinaiya nga nalangkit sa simbolo sa Roma nga gisalikway. Bisan kinsa nga tinuod

nga modawat sa awtoridad sa mga sinulat ni Ellen White kinahanglan lamang nga mobasa sa mosunod aron mahibalo kon unsa ang husto nga pagsabot sa “ang adlaw-adlaw.”

“Unya nakita ko, maylabot sa ‘Daily,’ nga ang pulong nga ‘sacrifice’ gidugang sa kinaadman sa tawo, ug wala kini mahiapil sa teksto; ug nga ang Ginoo mihatag sa husto nga pagsabot niini ngadto kanila nga mipahayag sa singgit sa takna sa paghukom. Sa dihang may panaghiusa pa, sa wala pa ang 1844, hapit silang tanan nagkahiusa sa husto nga pagsabot sa ‘Daily,’ apan sukad sa 1844, diha sa kalibog, gidawat ang ubang mga panglantaw, ug misunod ang kangitngit ug kalibog.” Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.

Ang pagsalikway sa pagsabot ni William Miller bahin sa “ang adlaw-adlaw” mao usab, sa samang higayon, ang pagsalikway sa awtoridad sa mga sinulat ni Ellen White, kay nakita niya “nga ang Ginoo mihatag sa husto nga panglantaw niini ngadto kanila nga mihatag sa pagtuaw sa takna sa hukom.” Gipakita usab kaniya nga ang ubang mga panglantaw bahin sa “ang adlaw-adlaw” nakamugna ug “kangitngit ug kalibog,” nga dili mga kinaiya ni Cristo. Giila ni Miller ang “ang adlaw-adlaw” nga mao ang pagano nga Roma sa dihang iyang gitun-an ang Ikaduhang Tesalonica.

“Padayon ako sa pagbasa, ug wala na akoy hingkaplagang laing kahimtang diin kini [ang in-adlaw-adlaw] makita, gawas lamang sa Daniel. Unya [pinaagi sa tabang sa usa ka concordance] akong gikuha kadtong mga pulong nga nagbarog nga may kalabutan niini, ‘kuhaon;’ kuhaon niya ang in-adlaw-adlaw; ‘gikan sa panahon nga ang in-adlaw-adlaw pagakuhaon,’ ug uban pa. Nagpadayon ako sa pagbasa, ug naghunahuna ako nga wala akoy makita nga kahayag bahin sa teksto; sa katapusan nahiabut ako sa 2 Tesalonica 2:7, 8. ‘Kay ang tinago sa kasal-anan nagapadayon na sa pagbuhat; ang nagapugong lamang karon mao ang magapadayon sa pagpugong hangtud nga siya kuhaon gikan sa dalan, ug unya ang dautan igapadayag,’ ug uban pa. Ug sa diha nga nahiabut ako nianang tekstoha, O, daw unsa ka tin-aw ug mahimayaon ang kamatuoran nga mipakita! Anaa ra diay kini! Mao kana ang in-adlaw-adlaw! Karon, unsa man ang gipasabot ni Pablo sa ‘ang nagapugong karon,’ o nagababag? Pinaagi sa ‘tawo sa sala,’ ug sa ‘dautan,’ ang Poperya maoy gipasabot. Bueno, unsa man kana nga nagababag aron ang Poperya dili mapadayag? Ngano, mao kini ang Paganismo; busa, ‘ang in-adlaw-adlaw’ kinahanglan magpasabot sa Paganismo.’—William Miller, Second Advent Manual, panid 66.” Advent Review and Sabbath Herald, Enero 6, 1853.

Sa katapusan, gisalikway sa Laodiceanong Adventismo ang husto nga pagsabot nga gihatag kang Miller ug niadtong mga mihatag sa singgit sa takna sa paghukom, pabor sa sayop nga panghunahuna sa apostatang Protestantismo nga “ang inadlaw-adlaw” nagrepresentar sa ministeryo ni Cristo didto sa Iyang santuwaryo. Kining pagsabot dili makatarunganon sa daghang mga ang-ang, apan labaw pa sa pagkabakak, kini nag-angkon nga ang usa ka satanikong simbolo mao ang simbolo ni Cristo.

“Busa samtang ang dragon, sa panguna, nagrepresentar kang Satanas, kini usab, sa ikaduhang kahulogan, usa ka simbolo sa paganong Roma.” The Great Controversy, 439.

Giila ni Miller ang “adlaw-adlaw” ingon nga pagano nga Roma, ang dragon, apan gikuha sa Laodicean Adventism gikan sa nahulog nga Protestanteismo ang panghunahuna nga kini nagrepresentar sa langitnong ministeryo ni Cristo sa santuwaryo. Ang pagsalikway sa pag-ila ni

Miller sa “adlaw-adlaw” ingon nga pagano nga Roma nagrepresentar sa pagsalikway sa usa ka kamatuoran nga girepresentahan sa duha ka balaang tsart nga maoy katumanan sa Habakkuk kapitulo dos. Busa, kini usa ka pagsalikway sa usa ka pundasyonal nga kamatuoran, maingon usab sa pagsalikway sa pito ka mga panahon sa Levitico baynte-sais.

Ang pagsalikway sa kamatuoran nga ang “adlaw-adlaw” nagrepresentar sa paganong Roma, mao ang pagsalikway sa mga patukoranan sa Adventismo ug sa awtoridad sa Espiritu sa Propesiya. Ang pag-ila sa usa ka simbolo ni Satanas ingon nga simbolo ni Cristo, katumbas sa pag-ila sa buhat ni Cristo ingon nga buhat ni Satanas.

“Sa pagsalikway kang Cristo ang katawhang Judio nakahimo sa sala nga dili mapasaylo; ug pinaagi sa pagsalikway sa pagdapit sa kalooy, kita mahimong makahimo sa mao rang sayop. Naghalad kita ug pag-insulto sa Prinsipe sa kinabuhi, ug nagapakaulaw Kaniya sa atubangan sa sinagoga ni Satanas ug sa atubangan sa langitnong uniberso sa dihang magdumili kita sa pagpaminaw sa Iyang gitudlo nga mga mensahero, ug hinunoa mamati sa mga ahente ni Satanas, nga magapahisalaag sa kalag palayo kang Cristo. Samtang ang usa nagabuhat niini, wala siyay makaplagang paglaum ni kapasayloan, ug sa katapusan mawad-an siya sa tanang tinguha nga mapasig-uli sa Dios.” *The Desire of Ages*, 324.

Sa dihang gisalikway sa Adventismo nga Laodiceano ang pundasyonal nga pagsabot sa “ang adlaw-adlaw” ug sa pito ka mga panahon, dili lamang nila gisalikway ang awtoridad sa Espiritu sa Tagna, ug ang mga patukoranan, kondili gisalikway usab nila ang buluhaton ni William Miller, nga gidala ngadto sa iyang mga pagsabot pinaagi sa anghel nga si Gabriel ug sa ubang mga manulonda.

“Gipadala sa Dios ang Iyang manulonda aron molihok sa kasingkasing sa usa ka mag-uuma nga wala motuo sa Biblia, aron sa paggiya kaniya sa pagsusi sa mga tagna. Ang mga manulonda sa Dios sa makadaghan gisudong mibisita nianang pinili nga tawo, aron sa paggiya sa iyang hunahuna ug sa pag-abli sa iyang pagsabot sa mga tagna nga sa kanunay mangitngit alang sa katawhan sa Dios. Ang sinugdanan sa kadena sa kamatuoran gihatag kaniya, ug siya gipadayon sa pag-usisa sa sumpay sunod sa sumpay, hangtod nga siya mitan-aw uban sa katingala ug pagdayeg sa Pulong sa Dios. Didto nakita niya ang usa ka hingpit nga kadena sa kamatuoran. Kanang Pulonga nga iyang giisip kaniadto nga dili dinasig karon naabri sa iyang panan-aw diha sa iyang katahum ug himaya. Nakita niya nga ang usa ka bahin sa Kasulatan nagpatin-aw sa lain, ug sa dihang ang usa ka teksto sirado sa iyang pagsabot, iyang hingkaplagan sa laing bahin sa Pulong kadto nga nagpatin-aw niini. Giisip niya ang balaang Pulong sa Dios uban sa kalipay ug uban sa labing halalum nga pagtahod ug balaang kahadlok.” *Early Writings*, 230.

“Ang iyang manulonda” maoy usa ka pahayag nga nagpaila sa manulonda nga si Gabriel.

“Ang mga pulong sa manulonda, ‘Ako si Gabriel, nga nagtindog sa presensya sa Dios,’ nagapakita nga siya nagkupot ug usa ka kahimtang sa hataas nga dungog diha sa mga hukmanan sa langit. Sa dihang mianhi siya nga may dalang mensahe kang Daniel, siya miingon, ‘Walay bisan usa nga nagabarog uban kanako niini nga mga butang, gawas kang Miguel [Cristo] nga inyong Prinsipe.’ Daniel 10:21. Mahitungod kang Gabriel, ang Manluluwas nagsulti diha sa Pinadayag, nga nagaingon nga ‘Iya kining gipadala ug gipahibalo

pinaagi sa Iyang manulonda ngadto sa Iyang alagad nga si Juan.' Pinadayag 1:1." The Desire of Ages, 99.

Ang pag-ila sa usa ka satanikong simbolo ingon nga simbolo ni Cristo dili lamang usa ka kaparalelo sa sala nga dili mapasaylo, kondili ang sala nga dili mapasaylo nalambigit usab sa pagsalikway sa mga mensahero nga gipadala ni Cristo. Busa ang "adlaw-adlaw" nahimong simbolo sa sala nga dili mapasaylo, ug sa dihang nasabtan nga ang "pinili," si William Miller, giagak ngadto sa husto nga pagsabot nianang kamatuoran, ug sa ulahi kini gisalikway, kini tukma gayod nga nahiuyon sa Ikaduhang Tesalonica, nga mao gayod ang teksto sa Kasulatan diin nadiskobrehan ni Miller ang maong kamatuoran. Ang pagsalikway nianang kamatuoran maoy ebidensiya sa dili paghigugma sa kamatuoran, ug kana nga pagrebelde nagpatungha sa pagkuha sa Balaang Espiritu ug sa pagtugyan ngadto sa mahugaw nga espiritu ni Satanas, nga giila ni Pablo ingon nga kusog nga paglimbong.

Maingon nga "ang mga tulisan sa imong katawhan," nga "mopahaluna sa panan-awon," "ang adlaw-adlaw" usa ka simbolo sa pagano nga Roma. Sa konteksto sa Ikaduhang Tesalonica, gitudlo ni Pablo nga ang pagsalikway sa mensahe sa ikaduhang kapitulo maoy ebidensiya nga kadtong nagabuhat niana wala mahigugma sa kamatuoran. Tungod kay wala sila mahigugma sa kamatuoran nga girepresentahan diha sa kapitulo, ilang madawat ang kusog nga paglimbong.

Ang tanang mga manalagna naghisgot sa ulahing mga adlaw, ug ang nangaging dinasig nga mga pahayag niini nga artikulo nagpaila nga ang gamhanang limbong moabut ibabaw niadtong wala mahigugma sa kamatuoran sa panahon sa pagbu-bu sa Balaang Espiritu. Ang usa ka pundok nagadawat sa lana, ug ang laing pundok nagadawat sa gamhanang limbong.

Ang Balaang Espiritu ginabubo sa kasaysayan sa panahon nga ang Balaang Espiritu ginakuha gikan niadtong mosalikway sa pagdugang sa kahibalo nga gipadayag sulod sa duha ka mga yugto sa pagsulay sa panahon sa pagselyo gikan sa Septiyembre 11, 2001 ngadto sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo. Gisubli ang usa ka miaging pahayag:

"Sa pagtan-aw ngadto sa kataposang mga adlaw, ang mao gihapong walay kinutuban nga gahum nagapahayag, mahitungod niadtong mga 'wala modawat sa gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,' 'Tungod niini ang Dios magapadala kanila ug kusgan nga paglimbong, aron sila motuo sa bakak: aron silang tanan pagahukman sa silot nga wala motuo sa kamatuoran, kondili nalipay sa pagkadili-matarong.' Sa dihang ilang isalikway ang mga pagtulon-an sa Iyang Pulong, kuhaon sa Dios ang Iyang Espiritu, ug pasagdan sila ngadto sa mga paglimbong nga ilang gihigugma." Early Writings, 46.

Linya ibabaw sa linya, si Daniel nagtudlo nga sa kaulahiang mga adlaw, ang mga tulisan sa imong katawhan, (usa ka simbolo sa Roma) mao ang nagapahamutang sa panan-awon. Ang mga tulisan girepresentar usab ingon nga "ang adlaw-adlaw." Si Solomon nagtudlo nga sa kaulahiang mga adlaw kadtong walay panan-awon mangahanaw, nga mao ang pagkahubo. Ang mahimong hubo mao ang pagkahimong usa ka Laodicean, ug ang usa ka Laodicean mao ang usa ka buang nga ulay.

"Ang kahimtang sa Iglesia nga girepresentahan sa mga ulay nga buang, gihisgutan usab ingon nga kahimtang sa Laodicea." Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Ang pagkahimong usa ka buang nga ulay sa dihang moabot ang mensahe sa Pagtuaw sa Taliwala sa Gabii mao ang pagpadayag sa gisulat ni Juan sa Pinadayag kapitulo 16 ingon nga, “ang kaulaw sa imong pagkahubo.” Ang pasidaan ni Juan sa ikaunom nga hampak may kalabotan sa tulo-ka-bahin nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga manalagna, nga sukad pa sa 1989 anaa sa proseso sa pagdala sa kalibotan ngadto sa Armagedon.

Ang mensahe ni Pablo diha sa Ikaduhang Tesalonica dili lamang mahitungod sa paganong Roma nga girepresentar ni Daniel ingon nga “ang adlaw-adlaw,” kondili ang kapitulo naghatag og paghatag og gibug-aton sa relasyon sa paganong Roma ngadto sa papal nga Roma. Ang paganong Roma nagpugong (“withholdeth”) sa tawo sa sala gikan sa paglingkod sa trono sa yuta niadtong 538. Sa dihang gikuha na ang paganong Roma, unya “ang tinago sa pagkadili-matarong,” “kanang daotan” nga mao ang papa sa Roma, napadayag. Sa kapitulo, si Pablo nagaila sa usa ka piho nga profetikong relasyon tali sa paganong ug papal nga Roma. Ang pagsalikway sa pagtulon-an sa maong kapitulo mao ang pagsalikway sa kamatuoran ug pagdawat sa kusgan nga paglimbong.

Ayaw kamo palimbonga ni bisan kinsa sa bisan unsang paagi: kay kana nga adlaw dili moabut gawas kon mouna ang pagkahulog sa pagtoo, ug mapadayag ang tawo sa sala, ang anak sa kapildihan; Siya nga mosukol ug magapahitaas sa iyang kaugalingon labaw sa tanan nga ginatawag nga Dios, o ginasimba; sa pagkaagi nga siya ingon nga Dios molingkod sa templo sa Dios, nga nagapakita sa iyang kaugalingon nga siya mao ang Dios. Wala ba kamo mahinumdom, nga sa didto pa ako uban kaninyo, gisuginlan ko kamo niining mga butanga? Ug karon nahibalo na kamo kon unsa ang nagapugong aron siya mapadayag sa iyang panahon. Kay ang tinago sa pagkadili-matarong nagalihok na karon: apan siya lamang nga karon nagapugong magapadayon sa pagpugong hangtud nga kuhaon siya gikan sa dalan. Ug unya mapadayag na ang Dautan, nga pagaut-uton sa Ginoo pinaagi sa espiritu sa iyang baba, ug pagalaglagon pinaagi sa kahayag sa iyang pag-anhi: Bisang gani siya, kansang pag-anhi sumala sa paglihok ni Satanas uban sa tanang gahum ug mga ilhanan ug mga bakakong katingalahan, Ug uban sa tanang paglimbong sa pagkadili-matarong diha kanila nga nangalaglag; tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas. Ug tungod niini, ipadala kanila sa Dios ang kusog nga pagpasalaag, aron motuo sila sa bakak: Aron silang tanan pagahukman sa silot nga wala motoo sa kamatuoran, kondili nalipay hinoon sa pagkadili-matarong. 2 Tesalonica 2:3–12.

Ngano nga kining mga tawhanon sa katapusang mga adlaw “hinatulan sa silot”? Ngano nga gipadad-an sila ug “kusog nga paglimbong”? Ngano nga sila “mangapukan” ug sa ingon mapadayag ang kaulawan sa ilang pagkahubo? Ang teksto nagaingon nga kini tungod kay wala nila higugmaa ang kamatuoran, ug ang kamatuoran nga gipadayag diha sa kapitulo nagaila nga ang pagano nga Roma, ang ikaupat nga gingharian sa tagna sa Biblia, mopugong sa papa nga Roma, ang ikalima nga gingharian sa tagna sa Biblia, sa pagsaka ngadto sa trono hangtud nga ang paganismo kuhaon na.

Ang relasyon tali sa pagano ug papal nga Roma nga gipaila sa kapitulo gipaila usab ni Juan pinaagi sa relasyon sa iglesia sa Pergamo ug sa iglesia sa Tiatira. Ang Pergamo nagkaangay sa pagano nga Roma ug ang Tiatira mao ang papal nga Roma. Si Pablo ug si Juan naghatag ug duha ka mga saksi

sa relasyon sa maong duha ka mga gahum, ingon man usab ang basahon ni Daniel.

Sa basahon ni Daniel, ang relasyon sa paganong Roma ug sa papadong Roma gipadayag sa makadaghang higayon. Sa Daniel dos, kini gihulagway pinaagi sa pagsagol sa puthaw uban sa lapok nga yuta. Sa Daniel pito, ang paganong Roma ug ang papadong Roma mao ang “lahi” nga mga gingharian, ug bisan pa nga ang Daniel dos naghulagway sa duha ka mga gahum ingon nga sinagol, ang kapitulo pito nag-ila nga ang papadong gahum naggikan gikan sa gingharian sa paganong Roma nga adunay napulo ka sungay. Sa Daniel otso, ang gamayng sungay sa mga bersikulo nueve hangtod dose mao ang Roma sa iyang duha ka mga yugto. Ang mga bersikulo nueve ug onse mao ang gamayng sungay sa panlalaki nga porma, sa ingon nag-ila sa paganong Roma, ug ang mga bersikulo napulo ug dose mao ang gamayng sungay sa pambabae nga porma, sa ingon nag-ila sa papadong Roma.

Sa Daniel kapitulo otso, bersikulo trese, ang pagano ug papal nga Roma gihulagway ingon nga duruha ka makapabiniyaan nga mga gahum. Ang pagano nga Roma mao ang “adlaw-adlaw” nga gahum nga makapabiniya, ug ang papal nga Roma mao ang kalapasan nga makapabiniya. Sa kapitulo onse, bersikulo traynta’y uno, ang “adlaw-adlaw” nga gahum nga makapabiniya sa pagano nga Roma nagbutang sa dulomtanan nga gahum nga makapabiniya, nga mao ang papal nga gahum. Sa kapitulo dose, bersikulo onse, ang “adlaw-adlaw” nga gahum nga makapabiniya sa pagano nga Roma kuhaon aron mapahimutang ang dulomtanan nga gahum nga makapabiniya sa kapapahan.

Ang kalabutan sa duha ka makapahimong biniyaan nga mga gahum sa Roma maoy usa ka punoang tema sa mga basahon sa Daniel ug Pinadayag, ug kana nga kalabutan mao ang giila ni Pablo ingon nga kamatuoran nga kinahanglan higugmaon aron ang usa ka tawo makalikay sa kusgan nga paglimbong nga mamunga gikan sa pagtuo sa bakak. Ang Dios dili gayud mausik-usik sa pulong, ug ang matag representasyon sa kalabutan sa paganong Roma uban sa papal nga Roma nagahatag sa iyang kaugalingong pinasahi nga pagpamatuod mahitungod sa maong hilisgutan; apan ang pagsalikway sa simbolo sa Roma sa katapusang mga adlaw mao ang pagsalikway sa ulahing ulan ug ang pagdawat sa kusgan nga paglimbong puli niini. Kini mao ang pag-ila kaniya sa walay katapusan ingon nga usa ka hubo nga Laodiceanhon.

Ang mga historyador nga Adventista sa Laodicea, bisan pa man nga wala magpakita ug balaang pagtahod sa katungdanan ug buluhaton ni William Miller, nagaila nga ang iyang pag-ila sa relasyon sa pagano ug sa kapapal nga Roma mao ang profetikong estruktura diin iyang gitukod ang “tanang” iyang mga pag-aplikar sa propesiya. Si Gabriel ug ang ubang mga manulonda maoy nangulo kang Miller aron masabtan niya ang relasyon sa pagano ug sa kapapal nga Roma, apan sa iyang kasaysayan, wala niya makita ang Roma ingon nga usa ka tulo-ka-bahin nga entidad nga naglangkob sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga propeta.

Sa iyang panahon ang Tinipong Bansa sa Amerika wala pa makasugod sa iyang papel ingon nga bakak nga manalagna, kay ang mga Protestante sa Tinipong Bansa sa Amerika wala mahimong mga anak nga babaye sa Roma hangtod sa 1844, ug ang patukoranan nga buluhaton ni Miller nahimutang na diha sa tsart sa 1843 nga gihimo niadtong Mayo 1842.

Niadtong 1989 ang katapusang unom ka mga bersikulo sa Daniel kapitulo onse gibuksan, ug ang mensahero alang nianang yugto sa panahon nakaila nga may tulo ka mga gahum kansang mga kalihokan sa tagna nagdagan pinaagi sa mga bersikulo kwarenta hangtod kwarenta'y singko sa kapitulo onse. Ang hari sa habagatan sa bersikulo kwarenta mao ang gahum sa dragon, ang hari sa amihanan mao ang gahum sa kapapahan nga sa sinugdanan sa maong bersikulo niadtong 1798 gihatagan sa iyang makamatay nga samad pinaagi sa mga kamot sa gahum sa dragon sa Napoleonic France. Sa maong bersikulo ang gahum sa kapapahan nagsugod sa buluhaton sa pag-ayo sa iyang makamatay nga samad. Niadtong 1989 ang hari sa amihanan mibalos batok sa gahum sa dragon sa Soviet Union, nga niadto nahimong hari sa habagatan. Sa dihang ang mapintas nga mananap sa Katolisismo mibalos batok sa Soviet Union, miabut kini uban sa puli nga kasundalohan sa Tinipong Bansa sa Amerika, ang mini nga manalagna sa Pinadayag kapitulo diyesisais. Ang hari nga dragon sa habagatan, ang hari nga mapintas nga mananap sa amihanan, ug ang mini nga manalagna sa mga karo, mga mangangabay, ug mga sakayan, tanan gihulagway sa bersikulo kwarenta, ug ang linya sa tagna matapos sa bersikulo kwarenta'y singko, sa dihang ang gahum sa kapapahan "maabot sa iyang katapusan nga walay bisan kinsa nga motabang kaniya."

Ang Armagedon, diha sa Pinadayag 16, usa ka simbolikong heograpikal nga dapit nga nagtimaan sa pagrebelde sa katawhan nga nag-una sa pagbalik ni Cristo. Ang Armagedon usa ka simbolo tungod kay ang pulong gihimo gikan sa duha ka pulong, "Har" nga nagpasabot ug bukid, ug "Megiddo," nga mao ang walog sa Jezreel. Ang kamatuoran nga gikombinar ni Juan ang usa ka bukid uban sa Megiddo, sa dihang ang Megiddo usa ka walog, nagpasabot sa estudyante sa tagna nga ang Armagedon usa ka simbolo nga naglangkob ug usa ka heograpikal nga reperensiya, kay walay bukid sa walog sa Jezreel.

Ang Kapatagan sa Jezreel nahimutang taliwala sa tulo ka dagat (ang Dagat Mediteraneo, ang Dagat sa Galilea, ug ang Patay nga Dagat) ug ang Jerusalem. Kini maoy medyo sentro sa amihanang Israel, ug kining tulo ka katubigan ug ang Jerusalem nahimutang sa nagkalainlaing mga direksiyon palibot niini. Ang bersikulo kap-atan ug lima sa Daniel onse mao ang dapit diin ang hari sa amihanan moabot sa iyang katapusan nga walay bisan kinsa nga motabang kaniya, ug ang maong bersikulo nagaila sa iyang heyograpikanhong katapusan nga anaa sa taliwala sa mga dagat ug sa mahimayaong balaang bukid sa Jerusalem. Ang bersikulo kap-atan sa Daniel onse nagpaila sa tulo ka mga gahum nga mao ang mga hilisgutan sa pagkaayo sa makamatay nga samad sa gahum sa pagka-papa ug sa iyang ulahing katapusan.

Ang unang hugpong sa mga bersikulo nagtimaan sa panahon sa katapusan niadtong 1798, sa dihang ang kapapahan nakadawat sa iyang makamatay nga samad, ug ang bersikulo kap-atan ug lima nagtimaan sa iyang permanente nga makamatay nga samad. Ang propetikanhong kasaysayan tali sa una ug kataposang kamatayon sa gahum sa kapapahan nagtimaan sa pagrebelde sa katawhan samtang ilang gipahiuli ang pagkalabaw sa gahum sa kapapahan, sa dihang ang iyang makamatay nga samad mamaayo sa wala pa ang kataposang pagkapukan sa gahum sa kapapahan. Ang unom ka mga bersikulo nagdala sa timaan sa kamatuoran, kay ang sinugdanan ug ang katapusan kapuwa kamatayon sa gahum sa kapapahan, ug ang mga bersikulo sa tunga mao ang pagrebelde sa katawhan samtang ang unang makamatay nga samad giayo.

Si Miller gihatagan ug kahayag gikan sa langitnong mga manulunda mahitungod sa kalabutan sa pagano ug papa nga Roma. Ang yawi sa pagsabot ni Miller sa profetikanhong sumbanan, nga iyang gigamit alang sa tanan niyang mga pag-aplikar sa tagna, mao ang “ang adlaw-adlaw” diha sa Ikaduhang Tesalonica. Ang “ang adlaw-adlaw” nianang kapitulo mao ang pagano nga Roma, ug mao kini ang nagpatindog sa panan-awon nga nasabtan ni William Miller, kay kini mao ang Roma, ang mga tulisan sa imong katawhan diha sa bersikulo katorse sa kapitulo onse, nga nagpatindog sa panan-awon.

Ang mensahero nga gitindog aron masabtan ang pagdugang sa kahibalo niadtong 1989 miabut sa pagsabot sa tulo ka pilo nga kinaiyahan sa Roma. Si Miller mao ang mensahero sa nahaunang ug ikaduhang mga manulunda, ug nasabtan niya ang nahauna ug ikaduhang mga pagpakita sa Roma aron mapalig-on ang panan-awon nga iyang gipresentar ngadto sa kalibotan. Ang mensahero sa ikatulong manulunda miabut sa pagsabot sa tulo ka mga pagpakita sa Roma aron mapalig-on ang panan-awon nga gihatag kaniya aron imantala ngadto sa kalibotan.

Ang unang pagpadayag sa Roma mao ang paganong Roma. Gikan sa paganong Roma migula ang papal nga Roma, ang ikaduhang pagpadayag. Gikan sa unang duha ka mga pagpadayag migula ang modernong Roma, ang tulo-ka-pilo nga alyansa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga propeta.

Padayonon nato sa sunod nga artikulo ang linya sa kontrobersiya bahin sa “ang adlaw-adlaw” diha sa kasaysayan sa Advent.

“Ang Usa nga makakita ilalom sa panagway, nga mobasa sa mga kasingkasing sa tanang tawo, nagaingon mahitungod kanila nga nakabaton ug dakong kahayag: ‘Sila wala maantus ug wala mangalisang tungod sa ilang moral ug espirituhanong kahimtang.’ Oo, gipili nila ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nagakalipay sa ilang mga dulumtanan. Ako usab magapili sa ilang mga limbong, ug ipadangat ko kanila ang ilang mga kahadlok; tungod kay sa dihang nagtawag Ako, walay mitubag; sa dihang nagsulti Ako, sila wala mamati: hinonoa nagbuhat sila ug dautan sa atubangan sa Akong mga mata, ug gipili nila kadtong wala Ko kahimooti.’ ‘Ang Dios magapadala kanila ug kusog nga paglimbong, aron motuo sila sa bakak,’ tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,’ ‘apan nahimuot sila sa pagkadili-matarong.’ Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Ang langitnong Magtutudlo nangutana: “Unsa pa bay mas kusgan nga limbong ang makapahisalaag sa hunahuna kaysa sa pagpakaaron-ingnon nga kamo nagtukod diha sa husto nga patukoranan ug nga gidawat sa Dios ang inyong mga buhat, sa dihang sa pagkatinuod nagabuhat kamo ug daghang mga butang sumala sa palisiya sa kalibotan ug nagapakasala batok kang Jehova? Oh, dako gayod kini nga paglimbong, usa ka makabibihag nga pagpatuyang sa kasaypanan, nga mosakop sa mga hunahuna sa dihang ang mga tawo nga kaniadto nakaila sa kamatuoran masayop sa paghunahuna nga ang dagway sa pagka-diosnon mao na ang espiritu ug gahum niini; sa dihang magdahom sila nga sila dato, nadugangan sa mga bahandi, ug wala nay kakulangan sa bisan unsa, apan sa pagkatinuod nagakinahanglan sila sa tanang butang.”

“Ang Dios wala mausab ngadto sa Iyang matinumanong mga alagad nga nagabantay sa ilang mga bisti nga walay buling. Apan daghan ang nagasinggit, ‘Pakigdait ug kasigurohan,’

samtang ang kalit nga pagkalaglag nagakahidangat kanila. Gawas kon adunay hingpit nga paghinulsol, gawas kon ang mga tawo magpaubos sa ilang mga kasingkasing pinaagi sa pagsugid ug modawat sa kamatuoran ingon niini anaa kang Jesus, dili gayud sila makasulod sa langit. Sa dihang mahitabo ang paghinlo sa taliwala sa atong mga laray, dili na kita magpabilin sa sayon nga kahimtang, nga nagapasigarbo nga dato kita ug madagayaon sa mga kabtangan, ug walay kakulangan sa bisan unsa.”

“Kinsa man ang makasulti sa matuod: ‘Ang among bulawan nasulayan na sa kalayo; ang among mga bisti walay buling sa kalibutan’? Nakita ko ang among Magtutudlo nga nagtudlo ngadto sa mga bisti sa gitawag nga pagkamatarong. Sa dihang gihukas Niya kini, Iyang gipadayag ang kahugawan nga anaa sa ilalom. Unya miingon Siya kanako: ‘Wala ba ikaw makakita kon giunsa nila sa mapagpasigarbohon nga paagi ang pagtabon sa ilang kahugawan ug pagkadunot sa kinaiya? “Naunsa nga ang lungsod nga matinumanon nahimong usa ka bigaon!” Ang balay sa Akong Amahan gihimong balay sa patigayon, usa ka dapit diin ang balaang presensya ug himaya mibiya na! Tungod niini adunay kaluyahon, ug ang kusog nakulang.” Testimonies, volume 8, 249, 250.